

да занесе на Пеліаса златно то руно. Царь ть са обѣщаль да испълне негово то желаніе, ако той самъ си впрегне два дивы быка, съ мѣдны копыта, кои то изрыгвахъ изъ уста та си огнь, и съоре съ тѣхъ четири брѣзны въ поле то и посѣе въ брѣзны тѣ драконовы зѣбы; и подирь туй длѣженъ е ѣще да избіе войска та на великаны тѣ, кои то ще израстѣтъ отъ зѣбы тѣ драконски. Тѣзи условія были тежки и Язонъ былъ въ голѣмо недоумѣніе. Но дѣщеря та на царя, Медея, искусна волшебница, отървала го отъ бѣдата. Тя обикнѣла прекрасныя и храбрыя момъкъ и му обѣщала своя та помощъ, ако той ѣ са закълне да ѣ земе за жена и да ѣ заведе въ отечество то си. Язонъ са закълель, и Медея му дала една мазъ, съ коя то герой тѣ намазалъ щита, копіе то и сичко то си тѣло. Тѣзи мазъ го направила невредимъ отъ огня и отъ сички тѣ удары на быкове тѣ.

Язонъ неустрашимо впрегнѣлъ животны тѣ, кои то пасели въ лѣса при храма, — и пламенно то имъ дыханіе не го опарило. Въ преораны тѣ брѣзны той посѣялъ драконски зѣбы и бърже са скрылъ въ прилежащія лѣсы. И ето слѣдъ малко израели отъ полето съвсѣмъ обрѣжжени Великаны. Но Медея дала на любовника си камъкъ, кой то той хвърлилъ въ чета та на великаны тѣ. Тосъ часъ тѣ наченѣли помежду си да са карать и бѣжтъ и въ ярость та си са избили до единъ.

И туй Язонъ благополучно испълнилъ възложено то на него порѣчаніе, но при сичко туй, Аетъ все са отричалъ да му даде златно то руно; той даже искалъ да изгори корабя Арго и да убіе герои тѣ. Но Медея нощемъ завела Язона въ священныя лѣсъ, дѣто высело руно то; съ волшебство то си тя приспала дракона и Язонъ безъ да си извади даже ножа, можилъ да снесе руно то. Въ сѣща та ноцъ той пакъ сѣднѣлъ на корабя заедно съ другари тѣ си, зель съ себе си Медея и малкія ѣ братъ Абсирта и тайно отплавалъ.

На заранъ та царь Аетъ видѣлъ, че го измамили